

Spoljnotrgovinska arbitraža pri Privrednoj komori Srbije u Beogradu, i to [...], kao arbitar pojedinac, sa zapisničarem gospođom D. P, rešavajući u sporu tužioca [...] iz Srbije, koga zastupa advokat [...], protiv tuženog [...] Makedonija, radi potraživanja u iznosu od EUR 2.499,00 sa kamatom i naknadom troškova arbitražnog postupka, po sprovedom postupku, posle održavanja usmene rasprave 03. septembra 2008.god., donela je 17. novembra 2008. godine, a na osnovu člana 36, st.6 i članova 47 i 49 Pravilnika o spoljnotrgovinskoj arbitraži, sledeću

O D L U K U

1. Usvaja se tužbeni zahtev tužioca [...] iz Srbije pa se obavezuje tuženi [...] iz Makedonije, da plati tužiocu, iznos od EUR 2.499,00 na ime glavnog duga, sve u roku od 15 dana od dana prijema ove odluke, pod pretnjom izvršenja.
2. Usvaja se tužbeni zahtev tužioca [...] pa se obavezuje tuženi [...], da plati tužiocu zateznu kamatu u visini domicilirane kamate Evropske centralne banke koja se plaća na depozite, u iznosu od 3,30% na godišnjem nivou, od 24.03.2006.god do dana isplate, sve u roku od 15 dana od dana prijema ove odluke, pod pretnjom izvršenja.
3. Prihvata se i tužbeni zahtev tužioca da mu tuženi nadoknadi troškove arbitražnog postupka i troškove vođenja postupka, koji, ukupno, iznose DIN 48.978,00.

OBRAZLOŽENJE

Nadležnost Arbitraže za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari

Tužilac je uz tužbu od 08.01.2008.god. dostavio izvozni ugovor i aneks tog ugovora o kupoprodaji između tužioca i tuženog od 17.11.2005.god. u kome je članom br.9 predviđeno da će se svi sporovi rešavati od strane međunarodne arbitraže u Beogradu.

Na sednici Predsedništva Spoljnotrgovinske arbitraže u užem sastavu koja je održana 07.05.2008.god. konstatovano je da je nadležnost Spoljnotrgovinske arbitraže pri Privrednoj komori Srbije nesporna, budući da je članom 9 Ugovora između tužioca i tuženog predviđeno da će se svi sporovi rešavati pred međunarodnom arbitražom u Beogradu tj. da se u ispravama ovog spora nalazi arbitražni sporazum zaključen između tužioca i tuženog.

Spoljnotrgovinska arbitraža pri Privrednoj komori Srbije u Beogradu , u skladu sa članom 20,stav 1 Pravilnika o Spoljnotrgovinskoj arbitraži, imenovala je 07.05.2008.god. za arbitra pojedinca u navedenom sporu [...]. Pošto se stranke u određenom roku nisu složile oko izbora arbitra pojedinca, predsednik Arbitraže je shodno čl.21 stav 3 Pravilnika imenovao arbitra pojedinca.

Arbitra pojedinac, [...] se prihvatila funkcije arbitra pojedinca u ovom sporu.

Arbitražni postupak

Sekretarijat je uredno obaveštavao tuženog o pokretanju arbitražnog spora, dostavio tužbu tužioca i pozive na zakazana ročišta, u skladu sa Pravilnikom.

Tužilac je uplatio registracione troškove u iznosu od DIN 11.246,00 i arbitražne troškove u iznosu od DIN 24.732,00 u ostavljenom roku.

Tuženom je uredno dostavljena tužba. Tuženi nije osporio sadržinu tužbenog zahteva, nije odgovorio na tužbu i nije do kraja arbitražnog postupka

dostavio nikakvo pismeno ni tužiocu ni Arbitraži, kojim bi osporavao sadržinu tužbenog zahteva.

Obe strane su bile uredno pozvane na usmenu raspravu 04.07.2008.god. koja je morala, zbog sprečenosti arbitra pojedinca, da bude odložena.

Rasprava je održana 03.09.2008.god. pred arbitrom pojedincem Spoljnotrgovinske arbitraže. Usmenoj raspravi je za tužioca prisustvovao punomoćnik, punomoćje u spisima, [...]. Tuženi nije prisustvovao iako je uredno primio poziv za ročište. Rasprava je zaključena.

Tužbeni zahtev

Tužilac je dostavio tužbu sa priložima 08.01.2008.god i ovlašćenjem za zastupanje. Od priloga su dostavljeni izvozni ugovor br.118-2005. sa aneksom od 17.11.2005.god i izvozna deklaracija br.5590 od 03.06.2005.god.

U tužbi koju je tužilac podneo 08.01.2008. navodi se da je tužilac sa tuženim zaključio izvozni ugovor po kome je tužilac, kao izvoznik, izvezao robu u vrednosti od EUR 2.499,00, dana 03.06.2005.god i to štampane papirne rolne - kasirane A-40 (58x80) – komprese, 1020 kom, koje je proizveo »9 Septembar« doo, Gornji Milanovac. Navedenu robu je kupac odnosno tuženi preuzeo.

Prvobitni rok uplate je bio, saglasno čl. 5 Ugovora, 90 dana od dana podpisivanja ugovora ali je kasnije, rok za plaćanje navedene robe tuženom produžen do 23.03.2005.god. i to aneksom izvoznog ugovora od dana 17.11.2005.god.

Navedenu preuzetu robu tuženi nikad nije platio tužiocu niti je usmeno ili pismeno osporio njegov zahtev za plaćanje navedene robe.

Tužilac se 08.01.2008.god. obratio Spoljnotrgovinskoj arbitraži u Beogradu sa navedenim tužbenim zahtevom.

Arbitar-pojednac je zakazao usmenu raspravu 03. 09.2008., punomoćnik tužioca je ostao pri svom tužbenom zahtevu u celini dok se tuženi nije pojavio iako je uredno primio poziv za ročište. Tužilac je izjavio da je

pretrpeo štetu zato što tuženi nije platio dugovanu robu koju je uredno primio.

Usmena rasprava je okončana zaključkom.

Razlozi za odluku Arbitraže u pogledu zahteva iz tužbe

U donošenju odluke, arbitar-pojedinac se rukovodio čl. 1.a Bečke Konvencije o međunarodnoj kupoprodaji, da je kupac dužan platiti cenu u vreme i na mestu određenom u ugovoru, s bzirom da su Republika Srbija i Republika Makedonija ratifikovale UNCITRAL-ovu Konvenciju o međunarodnoj kupoprodaji.

Izvesno je da je tužilac pretrpeo štetu kao posledicu radnje tuženog. Tužilac je uredno, na osnovu izvozne deklaracije, poslao robu tuženom, a u skladu sa izvoznim ugovorom i aneksom tog ugovora. Tuženi je robu primio, nije prigovorio na kvalitet ni na kvantitet isporučene robe u roku a ni kasnije. Primenom navedenih odredbi materijalnog prava na utvrđeno činjenično stanje, Arbitar pojedinac je našao da je tužbeni zahtev osnovan.

Kamata je, prema tužbenom zahtevu, dosuđena od 24.03.2006.god do konačne isplate. Pošto Bečka konvencija ne propisuje norme o tome koja je to kamata, to se arbitar pojedinac u pogledu određivanja iznosa kamate, rukovodio sledećim argumentima. Polazeći od arbitražne prakse da kada stranke nisu ugovorile visinu kamate, a radi se o plaćanju u stranoj valuti, da se na konkretan iznos mora primeniti domicilna kamata, dakle kamata u zemlji iz koje potiče valuta u kojoj je ugovoreno plaćanje glavnog duga. Pošto su stranke ugovorile plaćanje u evrima, u odsustvu ugovorene kamatne stope pri zakašnjenju u ispunjenu novčanih obaveza u stranoj valuti, arbitar pojedinac, na osnovu dosadašnje arbitražne prakse, smatra da treba da se primeni domicilirana kamata Evropske centralne banke, kamata koja se plaća na depozite, u iznosu od 3,30% na godišnjem nivou, polazeći od Biltena Centralne Evropske banke.

U pogledu arbitražnih troškova, arbitar se rukovodio pravilom uspeha u sporu, pa je tužiocu dosudio iznose plaćene Arbitraži DIN 11.246,00 na ime registracionih i DIN 24.732,00 na ime arbitražnih troškova i troškove zastupanja u iznosu od DIN 13.00,00, po troškovniku punomoćnika, što ukupno iznosi DIN 48.978,00.

5. Konačnost odluke

Na osnovu člana 17 st.3 Zakona o privrednoj komori Srbije, člana 483 Zakona o parničnom postupku kao i člana 54.st.1 Pravilnika o spoljnotrgovinskoj arbitraži pri Privrednoj komori Srbije, ova odluka je konačna i ima snagu pravosnažne presude redovnog suda.

U Beogradu, 17. 11.2008.

Arbitar-pojedinac

[...]